

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quaecumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Caput XVII. Quod Christus non erat homo theophoros, nec simpliciter in homine inhabitavit Deus Verbum; sed quod magis caro sit factum, sive homo perfectus, secundum Scripturas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

CAPUT XVI.

Aliud de manu Moysis leprosa, & integre sanata.

DIXIT autem ad eum Deus Dominus iterum: Infer manum tuam in sinum tuum; & protulit manum de sinu suo, & facta est manus ejus sicut nix. Et dixit iterum: Infer manum tuam in sinum tuum; & intulit manum suam in sinum suum, & protulit eam de sinu suo, & iterum restituta est in colorem carnis ejus. Manum ad dexteram Dei & Patris verum filium ejus divina scriptura nominat. Induxit enim ipsum dicentem: *Ego manu mea firmavi celum; nec non etiam David divinus cantat: Verbo Domini cali firmati sunt.* Cerne igitur, in sinum quidem Moysis adhuc manum ejus occultari, & nondum factam leprosam; prolatam vero statim leprosam factam: deinde mox illatam, & rursus prolatam, & de cetero non leprosam: *Restituta est enim, inquit, in colorem carnis ejus.* Ergo quamdiu quidem erat in sinu Patris Deus Verbum, divinitatis nitore fulgebat; verum quando aliquo modo extra fuit per incarnationem sive *erat deservit*, factus est in si-

mitudine carnis peccati, & inter iniquos reputatus est. Ait enim divinus Paulus, cum, qui peccatum non noverat, pro nobis peccatum fuisse, ut nos sceremus justitia in ipso. Hoc existimo lepram significare, immundus enim secundum legem leprosus. Sed quoniam iterum in sinu fuit Patris, (assumptus est in resurrectionem a mortuis) prolata iterum manus videbatur munda: adveniet enim post tempora Dominus noster JESUS CHRISTUS, in sinceritate divinitatis & gloria, quamvis similitudinem nostram non projecit. Ait enim & beatus Paulus de Christo: *Quia semel mortuus est ad multorum exhaurienda peccata. Secundo sine peccato apparebit expectantibus se in salutem.* Ergo quoties nobis sacra litera nominat CHRISTUM JESUM, ne hominem seorsum putaveris, non vere adunato ipsi Deo Verbo; sed existimaveris magis, ipsum esse ex Deo & Patre Verbum JESUM CHRISTUM, cum factus sit homo.

A
teriorum per filium
im circumstan-
derobumbrat
fos autem ad
nutui dominico
Dei enim volun-
ncta celestium
inquam Dei fa-
propheta Ilias
tissima & emi-
s Seraphim, &

hinc scimus
ter JESUS
ura, propter
carne, pro
quem erexit
tus arceret
leavit serpen-
ari filium ho-
ipsum, non
nam. Quem-
s ex are fi-
:(sanaban-
) eo modo
is rus eis,
similitudine
sit homo,
us sit vivit
Te animalia
rtarias po-

sit, quod
evoraverit,
ant. Igitur
a est; non
pta autem
licet facta
line nostra
tabet om-
ra dispen-
e fuit ne-
irga aqua
dexteram
te, sedes
carne.

CAPUT XVII.

Quod Christus non erat *νοφλης*, nec simpliciter in homine inhabitavit Deus Verbum: sed quod magis caro sit factum, sive homo perfectus, secundum Scripturas.

QUI fidem habent in Christo im- maculatam, & rectis omnibus sus- fragis comprobata, dicant videlicet, quod ipse ex Deo Patre Deus Verbum in exinanitatem descenderit, formam ser- vi accipiens, propriumque sibi faciens corpus, quod est natum ex virgine; quod factus sit nostri similis, & nuncupatus filius hominis. Est autem Deus quidem secundum spiritum; homo autem idem secundum carnem. Deinde divinus Paulus Judæorum populum alloquebatur di- cens: *Multifariam multisque modis olim Deus loquens patribus in prophetis, novissimis diebus istis locutus est nobis in Filio.* Et quonam modo intelligatur locutus fuisse Deus & Pater novissimis diebus in Filio? Locutus est enim antiquioribus per ipsum dans legem, & idcirco ipse Filius, suos dicit esse sermones, per sapientissi- mum Moysen prolatos. Ait enim: *Nolite*

putare, quia *veni solvere legem, aut pro-* phetas. *Non veni solvere, sed implere. Dico enim vobis, iota unum, aut unus apex non transibit a lege, donec omnia fiant. Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt.* Adde etiam prophetæ vocem: *Ipse qui loquebar, presto sum.* Ergo cum factus est filius in carne, tunc locutus est nobis Pater in ipso, sicut ait beatus Paulus, *novissimis diebus.* Sed ne parum credamus, quod ipse sit ille, qui etiam ante sæcula Filius, intulit statim: *Per quem fecit & sa-* cula. Splendorem etiam gloriæ, & figuram substantiæ Patris esse commemorans. Homo igitur factus est vere is, per quem fecit & sæcula Deus Pater; & non, ut nonnulli existimant, in homine fuit, ut homo intelligatur a nobis, tanquam Deum habens inhabitantem. Nam, si hæc recte se habere, vere confidunt, supervacaneus esse videbitur beatus evangelista

CAPUT

Gg

Joan. 1. v. 14. Joannes dicens: *Et Verbum caro factum est.* Ubi enim necessitas *ἵνα θεῶν τῶν?* Aut quare incarnatum dicit Deum Verbum, si non factus est caro? Vis *ἵνα θεῶν μόνος*, & similem nostri eum factum esse significat, & mansisse tamen sic quoque ipsum supra nos; imo supra univertam ipsam creaturam.

Oportere autem existimo, ea quæ dixi, exemplis etiam comprobare, & persuadere, quod Unigenitus factus sit homo, & sit Deus, etiam cum carne, ac non tantum inhabitavit in homine, *θεοῦ ἵψου* ipsum efficiens, tanquam alios, qui divinitatis ipsius fuere participes.

Apud Photium
XIV.

CAPUT XVIII.

Quod Emmanuel Deum habuerit aliter inhabitantem, quam nos.

Apoc. 3. v. 10. **A**it alicubi Deus de nobis: *Inhabitabo in ipsis, & inambulabo, & ero ipsis Deus, & ipsi erunt mihi populus.* Necnon etiam ipse Dominus noster JESUS CHRISTUS: *Ecce ego venio; & si quis mihi aperuerit, intrabo ego, & apud eum canabo, & pater, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Nominati sumus etiam templum Dei: *Vos enim, inquit, templa estis Dei vivi.* Et rursus: *Nescitis, corpora vestra templum esse Spiritus sancti, qui est in vobis, quem habetis a Deo.* Verum si ita aiunt, ipsum quoque se habere Emmanuel, & tanquam unumquemque nostrum, inhabitantem in sese Deum habuisse, aperte confiteantur; cum ipsum adorari conspiciunt, tam a nobis, quam ab angelis, in caelo pariter & in terra, erubescant tanquam diversa alienaque sentientes, & literarum sacrarum propositum nescientes, nec habentes in se fidem, quam nobis tradiderunt, qui in principio & vi-

derunt, & ministraverunt Verbo.

Si autem dicant, quod propterea Deus sit, & ut Deus glorificetur, quia in eo tantum inhabitavit Dei Patris Verbum; ac non propterea, quia factus sit homo; audient rursus a nobis: Si is, qui inhabitantem in se Deum habuerit, factus est, ut idcirco vere dii esse possint, & ab hominibus adorentur, omnes sane angeli hominesque sint dii & adorandi; inhabitat enim Deus in sanctis angelis. Habuimus etiam nos ipsum in nobis per Spiritum sanctum; sed non sufficit hoc ostendere, natura deos & adorandos eos, qui habent Spiritum sanctum. Igitur non propterea Deus est, & adorandus Emmanuel, quod inhabitavit in eo, tanquam in homine communi, & seorsum intelligendo, Deus Verbum; sed quod factum sit caro, id est, homo: mansit enim idem & Deus, & adorandus.

CAPUT XIX.

Dicta apostolica, in quibus Deus nominatus est Christus.

Eph. 3. v. 5. **D**E mysterio dicens secundum Christum: *Quod aliis, inquit, generationibus non est agnitum filii hominum, sicut nunc revelatum est sanctis Apostolis.* Et: *Mysterium quod absconditum fuit a seculis & generationibus, nunc autem manifestum est sanctis eius, quibus voluit revelare divitias*

gloriae mysterii hujus in gentibus, quod est Christus, in vobis spes gloriae, quem nos annuntiamus. Si igitur est *θεοῦ ἵψου*, & non Deus vere, quomodo ipse est divitiarum gloriae mysterii, quod annuntiat in gentibus? Vel quomodo omnino Deus annuntiat?

CAPUT XX.

Aliud.

Coloss. 2. v. 1.

VOLO enim vos scire, qualem sollicitudinem habeam pro vobis, & pro iis, qui sunt Laodiceae, & quicumque non viderunt

faciem meam in carne, ut consolentur corda ipsorum, instructi in caritate, & in omnes divitias plenitudinis intellectus, in agnitio-